

Abstrakt

Jednym z głównych wyników dotyczących zliczania map oraz badania map losowych jest konstrukcja pewnej bijekcji zapoczątkowana przez Coriego i Vauquelina, oraz uogólniona przez Chapuya, Marcusa i Shaeffera, która pozwala zrozumieć strukturę ukorzenionych map orientowalnych dowolnego genusu. Przedstawimy w jaki sposób można uogólnić tę konstrukcję na klasę map narysowanych na dowolnej powierzchni (orientowalnej, bądź nieorientowalnej). Wnioskiem z naszej konstrukcji są pewne wyniki dotyczące asymptotycznych własności dużych map na dowolnych powierzchniach, jak również własności enumeratywne tychże map. Wyniki przedstawione w referacie zostały użyte wspólnie z Guillaumem Chapuyem.